

Havran - Vesla / Dark Blue Elephants

[:E6, Em6:],[:H6, Hm6:],[:A6, Am6:] E6 (2x)
E6 Em6 E6 Em6
Jednou o půlnoci, maje horečku a rozjímaje
H6 Hm6 H6 Hm6
nad divnými svazky vědy prastaré a záslužné -
A6 Am6 A6 Am6
když jsem klímal v polospaní, ozvalo se znenadání
A6 Am6 E6 x x x
velmi jemné zaťukání na dveře - a pak už ne.
A6 Am6 A6 Am6
„Je to návštěva, či zdání, bylo to tak nezvučné -
E6 x x x
jednou jen a pak už ne.“

Ach, již při vzpomínce blednu! Myslím, že to bylo v lednu,
každý uhlík vrhal stín jen přede mne a dál už ne.
Toužil jsem po kuropění; - marně hledal ve svém čtení
ulehčení hoře nad Lenorou - již poslušné
světičky zvou Lenora - nad jménem dívky nadvzdušné,
jež byla mou a teď už ne.

Mezihra [:E6, Em6:],[:H6, Hm6:],[:A6, Am6:] E6 (2x)

Vyrazil jsem okenici, když tu s velkou motanicí
vstoupil starodávný havran z dob, jež jsou tak záslužné:
bez poklony, bez váhání, vznešeně jak pán či paní
usadil se znenadání v póze velmi výhružné
na poprsí Pallady - a v póze velmi výhružné
si sedl jen a víc už ne

Pták v ebenovém zjevu ponoukal mne do úsměvu
vážným, přísným chováním, jež bylo velmi vybrané -
„Ač ti lysá chochol v chůzi, jistě nejsi havran hrůzy,
jenž se z podsvětího šera v bludné pouti namane -
řekni mi své pravé jméno, plutonovský havrane!“ -
Havran děl: „Už víckrát ne.“

Mezihra [:E6, Em6:],[:H6, Hm6:],[:A6, Am6:] E6 (2x)

Tos řek jistě na znamení, že se chystáš k rozloučení,
táhni zpátky do bouře a do podsvětí, satane! -
nenech mi tu, starý lháři, ani pířka na polštáři,
neruš pokoj mého stáří, opusť sochu, havrane!
Vyndej zobák z mého srdce, opusť sochu, havrane!“
Havran dí: „Už víckrát ne.“

Pak se klidně ulebedí, stále sedí, stále sedí
jako ďábel na bělostných řadrech Pallas Athéné;
oči v snění přimhouřeny na pozadí bílé stěny,
lampa vrhá beze změny jeho stín, jímž uhrane -
a má duše z toho stínu, jímž mne navždy uhrane,
nevzchopí se - víckrát ne.

[:E6, Em6:],[:H6, Hm6:],[:A6, Am6:] E6 (2x)

